

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 492/2026
28.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Јасмине Васовић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Илије Мијатовића, због продуженог кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Владимира Терзића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу 4К 35/24 од 20.11.2025. године и 4Кв 403/25 од 19.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 28.04.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Илије Мијатовића, адвоката Владимира Терзића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу 4К 35/24 од 20.11.2025. године и 4Кв 403/25 од 19.02.2026. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Шапцу 4К 35/24 од 20.11.2025. године, одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног Илије Мијатовића, адвоката Владимира Терзића за накнаду трошкова за одбрану окривљеног.

Решењем Вишег суда у Шапцу 4Кв 403/25 од 19.02.2026. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Илије Мијатовића, адвоката Владимира Терзића, изјављена против решења Вишег суда у Шапцу 4К 35/24 од 20.11.2025. године и одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног, адвоката Владимира Терзића за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведених правноснажних решења о трошковима кривичног поступка, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Илије Мијатовића, адвокат Владимир Терзић, због повреде закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијана решења укине и списе предмета врати Вишем суду у Шапцу на поновно одлучивање „о захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка, уз обавезу да суд примени члан. 265. став 1. ЗКП на издвојиве трошкове“ и

одлучи да они падну на терет буџетских средстава суда или да побијана решења преиначи, тако да усвоји захтев браниоца окривљеног за накнаду трошкова за одбрану окривљеног за кривичног дело из члана 197. Кривичног законика у вези члана 30. Кривичног законика, за које је окривљени ослобођен од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. ЗКП, те је на седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Илије Мијатовића, адвоката Владимира Терзића је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на учињену повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП и истиче да не стоје наводи нижестепених судова да се ради о трошковима који су јединствени и који се не могу раздвојити у односу на кривично дело родоскрвнуће у покушају из члана 197. у вези члана 30. Кривичног законика, за које је окривљени ослобођен од оптужбе.

Врховни суд изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног оцењује као неосноване. Ово стога што из списка предмета произлази да је пресудом Вишег суда у Шапцу 4К 35/24 од 18.03.2025. године окривљени Илија Мијатовић оглашен кривим због извршеног продуженог кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 61. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 14.11.2019. године до 08.05.2020. године и обавезан је да сноси трошкове кривичног поступка те да плати суду на име паушала износ од 8.000,00 динара, а на име трошкова износ од 60.295,83 динара, да Вишем јавном тужилаштву у Шапцу плати износ од 641.339,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, док ће о осталим трошковима кривичног поступка који су настали пред судом бити одлучено посебним решењем када се подаци о трошковима прибаве. Истом пресудом, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, окривљени је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело родоскрвнуће у покушају из члана 197. у вези члана 30. Кривичног законика.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 348/25 од 03.09.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужилаштва у Шапцу и браниоца окривљеног Илије Мијатовића и првостепена пресуда је потврђена.

Одлучујући о захтеву браниоца окривљеног за доношење посебног решења о трошковима кривичног поступка Виши суд у Шапцу донео је правноснажна решења која се захтевом за заштиту законитости и побијају.

Одредбом члана 264. став 1. Законика о кривичном поступку, прописано је да ће суд, када окривљеног огласи кривим, у пресуди изрећи да је окривљени дужан да накнади трошкове кривичног поступка. Ставом 2. истог члана прописано је да лице које је окривљено за више кривичних дела није дужно да накнади трошкове у погледу

дела за које је ослобођен од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова.

Дакле, наведеном законском одредбом предвиђено је издвајање трошкова кривичног поступка само под условом ако суд нађе да се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова, али не и обавеза суда да то мора да учини, у сваком случају.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, те да је суд у конкретном случају на основу података у списима предмета, нашао да се у конкретном случају не могу издвојити трошкови кривичног поступка настали у погледу кривичног дела за које је окривљени ослобођен од оптужбе из разлога, што је за оба кривична дела, која су окривљеном оптужбом стављена на терет (продужено кривично дело недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 61. КЗ и кривично дело родоскрвнуће у покушају из члана 197. КЗ у вези члана 30. КЗ) вођен јединствен кривични поступак и што се ради о трошковима на име обављених вештачења која се односе и на кривично дело за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, а све радње које је бранилац окривљеног предузимао у току поступка односе се на оба кривична дела, дакле ради се о јединственој одбрани, из ког разлога су супротни наводи браниоца окривљеног, да је суд поступио супротно одредби члана 265. став 1. ЗКП, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић